

vil faa sine Opgaver præciseret; bl. a. tænkte den højtærede Minister paa de Skader, der var sket ved Stormfloden. Jeg tror, at Ansvarret for, hvad der skete ved Stormfloden, vil man let ved den nye Stillings Etablering flytte over paa Staten derfra, hvor det rettelig hører hjemme, og det forekommer mig noget bagvendt, at man etablerer et Embede og bagefter opridser de Opgaver, som dette Embedes Indehaver skal beskæftige sig med.

Den højtærede Ministers Udtalelser angaaende de to Gaarde ved Hillerød glædede mig, for saa vidt som den højtærede Minister jo allerede nu var fuldkommen klar over Spørgsmaalet. Jeg vilde kun henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa, saa at denne Sag ikke skulde glide upaaagtet hen; men naar den højtærede Minister allerede er klar over, at de to Gaarde ikke bliver nogen Indtægtskilde for Statskassen, men det modsatte, er vi jo allerede kommet et godt Stykke frem. Den højtærede Minister mente ganske vist, at disse to Gaarde jo dog havde en Opgave, saa at de fremdeles maatte drives under Staten, og den højtærede Minister gik derefter over til at omtale Forsøgsmejeriet og oplyste, at Staten ingen direkte Udgifter havde af dette Mejeri. Men hvis Staten skal drive de to Gaarde af Hensyn til Mejeriet, tror jeg ikke, Statens Bidrag bliver saa ganske ringe paa denne Maade, og derfor vil jeg vedblivende bede den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Selv om det nemlig er rigtigt — det skal jeg ikke bestride —, at der maaske kan tiltrænges flere Forsøg paa Mejrivæsenets Omraade, er det dog et Spørgsmaal, om disse ikke kunde indrettes paa en billigere Maade under Hensyntagen til Statskassens Stilling og til den almindelige trykkede Tilstand, end netop ved at Staten etablerer Drift paa de to store Gaarde.

Det glædede mig, at det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) nu fandt Svar paa min sidste Replik under en foregaaende Sags Behandling. Det ærede Medlem gjorde den samme Bemærkning som tidligere, at vort Parti jo havde stemt for alle Love og Bevillinger, og at vi derigennem havde givet hans Ministerium Tilslutning; han havde ingen Uoverensstemmelse opdaget. Ja, det var det, jeg sagde før: man kan komme i en Tvangssituation, og det herskede der under den daværende Krigstilstand. Paa Grund deraf stemte vi for en Mængde af de Love og Bevillinger, som vi under andre Omstændigheder ikke vilde have

været med til at tage Ansvar for. Men naar det ærede Medlem slet ikke kan huske nogen Uoverensstemmelse mellem det konservative Folkeparti og det tidligere Ministerium, maa jeg beklage den daarlige Hukommelse, det ærede Medlem lægger for Dagen her, ganske i Modsætning til, naar det gælder Udtalelser, som er fremsat af mig — dem synes det ærede Medlem at gaa med i Lommen. Det hændte dog mere end een Gang, at der var en saadan Uoverensstemmelse til Stede, at det, med et populært Udtryk, nær var revet ud mellem os; det kan dog vist ikke være gaaet det ærede Medlem helt af Minde.

Naar det ærede Medlem mente, at jeg havde misforstaaet Ordet Kaos, kan jeg berolige det ærede Medlem. Jeg kan i saa Henseende støtte mig til det ærede Medlems egne Udtalelser, da han var Minister, den Gang han søgte Laanet paa 60 Mill. Kr. kort efter, at han havde skildret den finansielle Tilstand i rosenrød Belysning. Han undskyldte sig da netop med, at han var ført bag Lyset; han kunde ikke finde ud af den finansielle Tilstand, men nu var han kommet til en bedre Erkendelse. Ligeledes kan jeg støtte mig til det ærede Medlems Udtalelser paa et senere Stadium, da den tidligere højtærede Minister i høj Grad beklagede sig over de indenrigsministerielle Sugerør, der umuliggjorde det for en Finansminister at holde Rede paa sine Sager. Naar det ærede Medlem sluttelig talte om den udmærkede finansielle Tilstand, der var til Stede, da han forlod Taburetten, har den højtærede Finansminister jo allerede be-lyst denne Paastand. Jeg vil blot spørge: Skulde det ikke være laante Fjer, som det ærede Medlem smykkede sig med?

**Brandes:** Den højtærede Forsvarsminister kunde have sparet i det mindste Halvdelen af sin Tale, hvis han havde hørt, hvad jeg sagde — eller hvis jeg havde udtalt mig saa tydeligt, at han havde forstaaet mig. Jeg har nemlig ikke et eneste Øjeblik bebrejdet den højtærede Minister, at han ikke har opført de paagældende Beløb som Afdrag paa Budgettet. Jeg sagde det stik modsatte: at jeg meget vel kunde forstaa, at han ikke opførte saadanne Afdrag paa Budgetterne; men jeg spurgte ham, om han i og for sig anerkendte Beløbenes Rigtighed, og det er jo noget helt andet. Jeg sagde aldeles tydeligt, efter min Mening, at det er fuldkommen ligegyldigt, om de er opført paa Budgettet eller ikke; det afgørende er, om Budgetterne gaar ned med Beløb som dem, jeg nævnte, eller ikke. Nu har jeg hørt den